

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan sredi, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. na mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je na Kongresnem trgu št. 12.

Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Vabilo na naročbo.

Slavno p. n. občinstvo uljudno vabimo na novo naročbo, stare gospode naročnike pa, katerim bo potekla konec meseca naročnina, prosimo, da jo o pravem času ponové, da pošiljanje ne preneha in da dobé vse številke.

„SLOVENSKI NAROD“

velja za Ljubljanske naročnike brez pošiljanja na dom:

Vse leto . . . gld. 13.— | Četrt leta . . . gld. 3-30
Pol leta . . . „ 6-50 | Jeden mesec . . . „ 1-10
Za pošiljanje na dom se računa 10 kr. na mesec, 30 kr. za četrt leta.

S pošiljanjem po pošti velja:

Vse leto . . . gld. 15.— | Četrt leta . . . gld. 4.—
Pol leta . . . „ 8.— | Jeden mesec . . . „ 1-40

Naročuje se lahko z vsakim dnevom, a h kratu se mora poslati tudi naročnina, drugače se ne oziroma na dotično naročilo.

Upravnništvo „Slovenskega Naroda“.

V Ljubljani, 1. septembra.

Že nekaj časa sem povdarjajo levičarji z umevnim zadoščenjem, da je grof Taaffe svečano obljubil, opustiti vsakršno administrativno naredbo, če ni v levičarskem zmislu, a v znani izjavi, izdani od kluba združenih levičarjev po pogajanju z vlado, povedano je bilo izrecno, da se je nemška stranka spodtikala tudi ob razmere v Bukovini.

Vsakomur je še v mislih prepir, ki ga je zanimala mrzla pečenka mej bivšim bukovinskim deželnim predsednikom grofom Pacetom in rumunskimi bojarji. Grof Pace moral se je tedaj umakniti in na njegovo mesto je prišel tedanji policijski predsednik Dunajski baron Kraus. Nemci so upali in skoro splošno se je sodilo, da je baron Kraus poklican uplivati na bukovinske razmere v zmislu tistih elementov, ki so odložili svoje mandate ter tako prisilili vlado, da je razpustila deželni zbor. Ta nadeja se pa ni izpolnila. Že pri novih volitvah v deželni zbor se vlada ni nič preveč unemala za nemške svoje prijatelje, ki so upali, da dobe večino v deželnem zastopu, če jim pri volitvah pomore upravni aparat. Zgodilo se je prav narobe. Vlada se ni nikjer zoperstavljala Rumunom, pomagala jim je celo pri sklepanju kompromisa s poljskimi vele-

posestniki in posledica tega je, da v novovoljenem deželnem zboru ni absolutne večine, in da je za vsako glasovanje treba novih dogovorov in pogajanj. Relativno najmočnejša stranka so Rumuni, ker imajo 14 mandatov v oblasti in zato spravili so tudi dva svoja moža v deželni odbor, kjer imajo tudi Poljaki in Nemci svojega zastopnika, samo prezirani in zatirani Malorusi ne. Ta situacija v deželnem odboru bukovinskem delala je vsem strankam obilo preglavice. S tem dobila je vlada upliv v roke, zakaj od nje je bilo odvisno, kateri stranki hoče zagotoviti odločilno mesto v deželnem odboru, iz katere stranke hoče vzeti deželnega glavarja. Kakor rečeno, zahtevali so bili pred glasovanjem o valuti liberalci vladne podpore tudi v Bukovini, a — dobili je niso. Vlada izbrala je deželnim prednikom bukovinskim moža, ki je bil od nekdanj naspnoten nemški hegemoniji v najiztočnejši avstrijski kronovini, državnega poslanca Lupula, trdega Rumuna, in tako zagotovila rumunski stranki večino v deželnem odboru bukovinskem.

Poslanec Lupul bil je ves čas, kar je zastopal svoj narod v državnem zboru, unet privrženec grofa Hohenwarta in zvest branitelj konservativnih idej. Ni torej čuda, da si je s takšnimi načeli pridobil naklonjenost nemškega grofa Hohenwarta in ga znal ogreti za svoje ideje. Še za časa razdora mej grofom Pacetom in rumunskimi veljaki tožili so levičarski listi, da je upliv grofa Hohenwarta vzrok vladnemu indiferentizmu glede levičarskih želja. Takisto pripisovali so Hohenwartu zaslugo, da vlada v volitvah ni podpirala liberalnih kandidatov in tako ugodila pot rumunski prevladi v deželnem zboru bukovinskem, a tega gotovo niso pričakovali, da bode vlada tudi sedaj še, po sklenjeni pogodbi mej Plenerjem in grofom Taaffeom, ustregla Rumunom in imenovala rumunskega deželnega glavarja ter tako podprla te stranke položaj v deželnem zboru in v celi deželi. Novi deželni glavar bukovinski, Lupul, prišel je brez dvombe po volji in s pomočjo grofa Hohenwarta na odlično svoje mesto. Da levičarji tega imenovanja niso veselili, je povse umevno. Provincijalni listi nemški, zlasti tisti, ki trobijo po navodilih Steinwenderja, očitajo tudi levičarjem, da v Bukovini niso ničesar dosegli, oziroma da grof Taaffe ni držal dane be-

sede, ampak nanjo sedel, tako sedaj, kakor že večkrat prej. Dunajski in drugi veliki listi molče iz taktičnih ozirov, češ, to bi utegnili volilce razočarati in jih morda celo prepričati, da levičarji od grofa Taaffe niso vsega tega dosegli, kar trdijo, ali pa da vez mej Taaffeom in Plenerjem še vedno ni tako intimna, da bi tekla vsa notranja politika izključno v levičarski strugi.

Bodi temu kakorkoli, toliko je gotovo, imenovanje gospoda Lupula deželnim glavarjem bukovinskim je delo grofa Hohenwarta in to je dokaz, da ta naš poslanec še vedno ni izgubil vsega upliva na vlado in vsega ugleda pri ministerskem predsedniku, le žal, da ga neče porabiti, kadar gre za interese slovenskega naroda. Morda pripomorejo kaj k tej malomarnosti tudi naši poslanci. Na vsak način pa je dognano, da bi mogel grof Hohenwart marsikaj storiti tudi za naš slovenski narod, če bi imel razum za naše potrebe in pa dobro voljo. V kratkem stopil bode velečastiti naš deželni predsednik gospod baron Winkler v pokoj. Absolutno nemogoče se nam vidi, da bi vlada glede njegovega naslednika ne vprašala za mnenje krajskih poslancev, oziroma njih vodje grofa Hohenwarta. Pričakujemo ugodne rešitve tega nujnega vprašanja. Če bi pa naše nadeje splavale po vodi, potem bomo vedeli ceniti grofa Hohenwarta pravo vrednost in se po tem ravnali.

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani, 1. septembra.

Deželnozbornske volitve v Tirolu.

Vsled pasivne opozicije italijanskih deželnih poslancev tirolskih razveljavljeni so bili vsi dotični mandati. Kakor druge deželne zbore sklicala je vlada tudi tirolskega na dan 9. septembra, nove volitve pa zanj razpisala šele za konec tega meseca, tako da se zastopniki iz Trentina ne bodo mogli udeležiti deželnozbornskih sej v tem zasedanju. To bi bilo povse neumevno; če se pa pomisli, da vlada nima upanja, pomoči do zmage takim kandidatom, ki bi bili voljni ustopiti v deželni zbor, potem se ni čuditi, če se ji ne mudi razpisati novih volitev, akopram to ni posebno ustavno.

LISTEK.

Milanska zarota.

Zgodovinska povest. Spisal Lajoš.

(Dalje.)

III. Zarota.

Več dni je minulo, odkar je Emilija Olgiati končala svoje mlado življenje. Pokopali so jo brez hrupa. Niti najbližnji prijatelji niso znali, da Emilije ni več, vsi so menili, da je odšla k svojim sorodnikom v Benetke. Olgiati je strogo prepovedal govoriti o smrti Emilije. Razun Visconti-ja in Filippa tudi nihče ni znal, zakaj in kako je umrla. Jedino Lampugnani tu ni prikrival resnice. — Da so smrt Emilije tako prikrivali, narekala jim je previdnost in maščevanje, katero so gojili in netili v svojih srcih.

Tih mrak je legel na Milan, bližala se je polnoč. Žive duše ni bilo po Milanskih ulicah. Le jednako merna hoja ponočnih stražnikov pretrgala je včasih nočno tihoto. Nebo se je pooblačilo, v daljavi se je začelo zamolklo gromenje in tu in tam pretrgal je

bliščeč blisk nočno temoto. Ponočni stražniki so se zavili v svoje plašče ter pod arkadami bližnjih hiš iskali zavetja pred gosto padajočim dežjem. Ne tako osameli popotnik, ki je zavil v teman plašč, previdno stopal po Milanskih ulicah. Postajal je slednji trenotek ter pazno poslušal — če mu kedo ne sledi. Njegova skrb je bila odveč, kajti daleč okoli ni bilo žive duše ne videti, ni slišati. Ponočni popotnik približal se je cerkvi sv. Ambroža. Od glavnih vrat krenil je na desno ter zginil za cerkvijo. Prišedši na vrt k majhni hišici, potrkal je trikrat v jednaci presledkih na mala vrata. Od znotraj začulo se je jednako trkanje. Kmalu se odpre mala linica v vratih.

„Kdo je“, praša tibi glas.

„Emilija“ —

„Kaj išče?“

„Maščevanja.“

Vrata se odpro in prišlec stopi v majhen prostor, v katerem ni bilo družega nego nekaj stolov in velika podoba sv. Ambroža.

Potnik vrže moker plašč in velik širokokrajni klobuk raz sebe ter sede na bližnji stol: bil je Girolamo Olgiati, a ni ga bilo skoro spoznati, tako

se je spremenil, odkar so mu zagrebli ljubljeno sestro.

Obraz — prej cvetoč — bil je bled in upadel, kakor po prestani hudi bolezni, oči so bile vdrté in obdane s temnimi krogi, čelo nagubano; vse njegovo obličje je pričalo o prečutih nočeh in hudih duševnih bolečinah.

Zdajci se začuje trikratno trkanje.

„Filippo odgovori“, veli Olgiati.

Filippo sluša ter trikrat potrka.

„Kdo je?“

„Emilija.“

„Kaj hoče?“

„Maščevanja.“

Olgiati odpre, v sobo stopite dve osebi, na to vrata zopet zapre.

„Dobro došli v imenu maščevanja,“ reče t'ho Girolamo, podavši prišlecema roko.

Bila sta Carlo Visconti in Giovanni Andrea Lampugnani zaročenec Emilije, velik, močan mladenič v najlepši dobi, znan in čislán po vsem Milanu radi svojih vrlin. Če ravno se ni mogel v bogastvu in sijaju primerjati rodovinom Olgiat: in Visconti, vender mu je bila zaročena Emilija Olgiati in to

Vnanje države.

Shod srbske radikalne stranke.

V četrtek vršil se je v Belem gradu veliki shod radikalne stranke srbske. Navzočna sta bila tudi bivša ministra Tavšanović in Joksimović, a tudi zastopniki disidentov pod vodstvom Todorovića. Na tem shodu se je sijajno pokazalo, da so radikalci sedaj, ko jih čaka borba, popolnoma jedini in da se je Ristić hudo zmotil, računajoč na neslogo. Vsi radikalni listi, naj pripadajo kateri frakciji koli, pišejo tako zložno, kakor da mej njimi ni bilo nikdar nikakih diferencij. Sovraštvo proti liberalcem udušilo je notranja nasprotstva. Predsednik Tavšanović povdarjal je v svojem govoru, da je regentstvo kršilo ustavo, ker je sestavilo ministerstvo, ki v skupščini nima nikake zaslombe. Potrpežljivost radikalcev je prikipela do vrha, reči je regentstvu odločno: Do sem in ne dalje, ter je prisiliti, da opusti nemoralne in absolutistične svoje navade. Upali smo, da bo vsled nove ustave to nemogoče, a prepričali smo se, da so v nas še vedno ljudje, ki bi radi teptali voljo narodovo. Skrbimo, da bodo gospodje prespali svojo pijanost — kar se je morda že zgodilo in borimo se v bratski slogi, da bodedo svoje protivnike korenito porazili. — Odvetnik Ljuba Živković očital je regentstvu, da porablja pustolovska sredstva. Beligradski župan Marinković pa je rekel, da zoper lahkomišelnost in starcev-regentov ni dovolj samo protestovati, treba tudi delati. Mrtvi liberalci ustali so iz grobov, treba jih je pahniti nazaj. Disident Bugarčić klical je k slogi, da se reši svoboda, ki je prišla v nevarnost, bivši minister Joksimović in pop Spasić pa sta naglašala, da se radikalci niso udali Milanu, ki je gazil v krvi, koliko manj se bodo udali dvema domišljavima starcema. Pokazati je treba, da vlada v Srbiji nared in ta je radikalen. Shod vzprejel je na to resolucijo, s katero se pozivljejo radikalci k slogi in na odločen odpor.

Nemški državni zbor.

Nemška vlada namerava predložiti drž. zboru znamenito vojaško predlogo. Navzlic temu, da se še ne vé, ali se bo to zgodilo že letos ali stoprav na spomlad, formulirajo stranke že sedaj svoje stališče. Narodni liberalci so pripravljeni privoliti, da se pomnoži vojaštvo in seveda tudi troški, tirja pa, da se uvede dveletno službovanje. Katoliški centrum je voljan dati vladi vse, kar hoče, samo da dobe zato primernih cerkvenih in šolskih koncesij. Konservativna stranka se odločno poteza za vladne predloge, a bi seveda tudi rada dobila kako malo nagrado za svojo poslušnost. Katoliška in konservativna stranka bi bila torej tista zaslomba, na katero bi mogla vlada računati, a vprašanje je, ali ne bo cena za takšno podporo v škodo vsi državi, ali ne bo prouzročila novega kulturnega boja.

Francoski in belgijski delavci.

Te dni primerili so se v francoskem departementu Pas de Calais jako resni izgredi. Delavci v ondutnih premogokopih so deloma Francozi deloma Belgijci. Lastniki rudokopov so z belgijskimi delavci jako zadovoljni, zlasti zato, ker so, delujoč za nižjo mezdjo, kakor francoski rudarji, potisnili plače. Belgijski delavec dela za tri franke dvanajst ur, francoski pa zahteva za 8 ur dela pet frankov. Ni čuda, da so francoski kapitalisti skušali kar največ belgijskih delavcev k sebi privabiti in porabljali so vsako priliko, da odpravijo domačine. Iz tega nastalo je velikansko nasprotstvo in v Lievenu uničili so francoski rudarji 67 hiš, ki so bile lastne belgijskim delavcem in tako tudi v drugih krajih, a socialistiški poslanci zahtevali bodo v parlamentu, naj se štiti francosko delo in francoski delavec. Mejnarodna solidarnost delavcev menda res ni mogoča.

zbok njegovih izrednih zmožnosti in plemenite svoje duše. Bodočnost se mu je kazala v krasnem svitu ter mu obečala visoko stopnjo v državnem življenju. Sijaj imena Olgiate in njegove lastne zmožnosti so mu bile porok, da se bode njegovo ime kedaj blestelo mej prvimi imeni Milanskega mesta. A živinska strast vojvode uničila mu je z jednim udarcem vse upe, vse nade, oropala ga je, kar mu je bilo najdražje — ljubljene zaročenke. Srd, maščevanje napolnili sta mu dušo, navdali ga s strastno željo maščevati seba, plemstvo in zatirano domovino, kajti poleg svoje Emilije ljubil je domovino nad vse, za njeno korist odrekal bi se bil tudi svoje zaročenki. Zavezal se je že davno s Carlom in Girolamom, da oproste domovino, hoteli so to kolikor možno nemirnim potom, brez prelivanja krvi, storiti. Hoteli so Galeazzo Mario vjeti, tirati ga čez mejo ter razglasiti republiko. A zadnji čin Milanske vojvode zateval je njegovo kri. A kako to storiti? Treba je bilo razgovora, načrta — a to tajno, da ga ne prepreči krvoločni trinog. Sklenili so sniti se pod plaščem temne noči ter si razdeliti vloge — v tej osodopolni igri. Somišljenikov si niso iskali, nekaj iz previdnosti, nekaj pa, ker so si nekako v dolžnost šteli — maščevanje sami izvršiti.

(Dalje prih.)

Prvi slovenski katoliški shod v Ljubljani.

V Ljubljani, 1. septembra.

Včeraj sta bila še dva slovesna shoda, na katerih je bila vsaka debata izključena. Dopoludne so govorili gg. kanonik dr. J. Križanič o veri in narodnosti; kanonik K. Klun o verski šoli; župnik Gr. Einspieler o verski in narodni šoli za koroške Slovence; prof. dr. Mahnič o veri in znanosti; kanonik J. Flis o krščanski umetnosti zlasti v Slovencih. Popoludne so govorili gg. vikar A. Kalan o socialnem, vodja Fr. Povše o agrarnem vprašanju, prof. dr. Pavlica o katoliškem življenju; zdravnik dr. Gregorič in župnik M. Sila o časnikařtvu, odvet. kand. dr. Šusteršič o kat. narodni organizaciji. Potem je bil sklep. Dopoludne je v stolni cerkvi govoril prevz. knezožkof dr. Missia.

Iz odseka za šolo.

— 30. avgusta.

(Dalje.)

Popoludne ob 2. uri se seja nadaljuje. Navzočnih je kakih 100 oseb, mej njimi štiri petine duhovnikov, le par učiteljev in nekaj drugih lajkov. Predseduje kanonik Klun, kateri naznanj, da so se k četrti točki resolucije oglašili za besedo doktor Pavlica, Koblar in Žlogar.

Dr. Pavlica pravi, da ima k tej resoluciji, ki zahteva katoliško slovensko učiteljsko semenišče v Ljubljani, še nekaj pripomniti. Gosp. Toma Zupan je bil mnenja, naj se ustanovi učiteljska pripravnica katoliška, kajti iz nje bi izšlo več učiteljev, katerih zdaj pomankuje. (Neki duhovnik v prvi vrsti sedeč kliče: Po čemu neki, saj jih je že sedaj preveč!) A tu treba misliti na značaj učiteljev. Vlada skrbi po štipendijah, da si vzgoji svoje učitelje, naša skrb pa mora biti, da si vzgojimo krščansko učiteljsko osebje. Odločno moramo tu reči, da se to doseči dá le po semenišči, kajti tu se nadzoruje tudi vnanje vedenje. Govornik pravi, da je špiritual osrednjega semenišča v Gorici, in tu vidi, da ni dovolj vzgojevati klerikov samo prvo leto, krive nazore treba odpravljati celo še četrto leto. Pri poučevanju o matematiki, fiziki treba posebne opreznosti. Tudi se lažje osnuje semenišče, nego učiteljsko pripravnico. Reklo se je tudi, naj bi se za družbo sv. Cirila in Metoda zasnovala povsod farne podružnice. Ako hoče družba imeti farne podružnice, potem je pač v prvi vrsti potreba naklonjenosti naših vladik. (Burno pritrdjevanje.) Teško je sicer. Če župnik dotični hoče, je kaj, če neče, ni nič. (Burno pritrdjevanje in ploskanje.) Treba je za stvar simpatije. (Klici: Tako je!) Toda, kakor so odnošaji sedaj, ne morejo biti vladike za družbe sv. Cirila in Metoda, kajti pri njih vlada neka antipatija proti družbi. Temu ni čuda. Vsaj se je pri neki veselici podružnice sv. Cirila in Metoda plesalo po polunoči in drugi dan, ko je bil zapovedan cerkveni post, vživala so se mesena jedila. (Posamezni klici: Temu ni družba kriva!) in vse to je pač krivo, da družba nima naklonjenosti duhovskih krogov. Naj se gleda na Nemce. Tam se piše bolj umazano, nego pri nas. (Hvala Bogu, da vsaj to priznate, a za koliko ur? Op. por.), a vendar duhovniki ne podpirajo takih draštev, kjer se pleše in prirejajo take veselice. (Klici: I pri nas ne!) Nezaupnost naših vladik je prvo treba odstraniti in konsekvntno tudi mnogih župnikov, drugače s farnimi podružnicami ne bo nič! (Dr. Šusteršič kliče: Tako je!)

Arhivar in kurat gospod Koblar naglašja, da stoji družba sv. Cirila in Metoda popolnem na katoliški podlagi. Če se črtež družbe tu in tam prestopi, temu ni krivo društvo. Saj ima tudi cerkev ude, ki nam pravim katolikom niso všeč. Ako Vam niso sedanjí odborniki po godu, izvolite druge. A vendar mislim, da sedanjí odbor ni tako slab. Predsednik je vse časti vreden duhovnik, tajnik isto tako odličen duhovnik. Če je kaka napaka, no, naj se odpravi, a ne izruvajte z ljuliko tudi pšenice. Devet tisoč udov vendar ne boste hoteli obsoditi, da ne vedo kaj delajo (Strašanski porogljivi smeh in oporekanje), ti že dobro vedo kaj delajo. (Ponovljeni smeh in krohotanje, ki neče ponehati. Predsednik v jedno mer zvoni in kliče naj bode mir, a še le čez par minut poleže se turbulentno vpitje. Predsednik Klun: „Jaz prosim zborovalce naj na taki način ne motijo govornika, saj bode vsakomur prilika, pošteno mu odgovarjati.“)

Gospod Koblar nadaljuje: Družba sv. Cirila in Metoda je po pravilih dobra družba (Klici: sedaj

ne!) zatorej krepko podpiram nasvet pripravljalnega odbora, da se to družbo toplo priporoča.

Duhovnik g. Kralj iz Gorice izjavlja, da se popolnem strinja z nazori g. profesor Zupan-a, naj se ustanovi katoliška učiteljska pripravnica. Semenišče učiteljsko bolje da ga ni, kajti v katoliških semeniščih vzgojilo se je z veliko bistroumnostjo dosti mož, kateri so sedaj kolovodje liberalne stranke.

Gospod Šegula pravi, da je on jedini duhovnik iz Sekovske škofije, ki prisustuje na tem shodu. Tam je najst slovenskih far, a pozdravlja nas z „Morituri vos salutant!“ Na nemško-slovenski meji Štajerski izročene so te fare kakor v Abačah, Mureku, Spielfeldu, Gonovci, Lučanah itd., koder imajo Slovenci povsod veliko večino, brezkraini germanizaciji. Nemške so šole, nemško se propoveduje v cerkvi. — Jedina slovenska šola v najstih farah je še Dugovska kjer pastiruje govornik, a komaj — reče omijenim glasom župnik Šegula — komaj jo branim pred nemškim navalom. Nemški šulferein napravil je šolo v Erbežnu, tam so sami Slovenci a vender je v šoli in cerkvi vse nemško; isto tako je v Joriku. Lepe so te fare, rodovitne, pridno slovensko prebivalstvo imajo, a kmalu bode izginilo. Naj bi se družba sv. Cirila in Metoda ozirala i na te kraje. A še na druge zapuščene Slovence bi govornik opomnil in to so ubogi Medžimurci. Ko je on služboval v Radgoni, v noči so prišli k njemu po kajige družbe sv. Mohora in v vročah so jih odnesli preko meje tajno, da bi se ne zaznalo, da čitajo slovenske knjige. Tajno prinesel mu je neki učitelj iz Medžimurja 50 gl. za slovenske knjige, samo da se ne izve, da so se kupile. Tako morajo si medžimurški Slovenci preskrbljevati slovensko berilo, tedaj je pač opravičena želja, katero izreče govornik, naj družba sv. Cirila in Metoda na te Slovence ne pozabi. (Občno pritrdjevanje.)

(Dalje prih.)

Iz odseka za tisek.

— 30. avgusta.

(Konec.)

Urednik „Nove Soče“, gosp. Gabršček nasvetuje, naj se namestu središčnega odbora osnuje zaveza katoliških urednikov, ki naj bi se dogovarjali o političnih vprašanjih. Odbor, kakor ga nasvetuje resolucija, bil bi brez upliva, da nima urednikov na svoji strani, in sicer zato, ker so uredniki svobodni in ne vzprejemajo samo ukazov.

Pokašljevanje mej govorom gosp. Gabrščka je pokazalo, da vlada nekaka animoznost proti njemu. Duhovnik Perinčič iz Gorice govoril je tudi proti njegovemu nasvetu zbadljivo, češ, da govori „pro domo“, da bi rad sam delal javno mnenje, kar pa ne gre, ker poznamo nekaterih urednikov mlačnost v verskih rečeh. Občinstvo je temu govorniku in nekemu drugemu, g. Gorniku, pritrdjevalo. Duhovnik Skubica je nasvetoval, naj se osnuje stalen odbor, kateremu se privzamejo katoliški uredniki. Dr. Pavlica naglašal je, da mora biti tiskovni odbor podrejen centralnemu odboru katoliškemu in da ne sme nikdar priti v nasprotje z njim. Gospod P. Bohinjec naglašja akademično izobraženost urednikov, priznava pa, da se resolucija premalo ozira na urednike, katere bi bilo prevzeti središčnemu odboru. Gosp. prof. Hutter iz Celovca odobrava idejo stalnega odbora in razvija načrt, po katerem naj bi bili v tem odboru vsi kat. uredniki, odposlanci kat. društev in poslanci.

Nasvet prof. Hutterja ni našel prijaznega vzprejema.

Dr. Pavlica zagovarjal je znova svoj nazor, da mora ta odbor biti absolutno podrejen centralnemu odboru, ki bode vodil vso politiko.

Dr. Lampe konstatuje nesoglasje in nasvetuje, naj se vzprejme resolucija s pristavkom, da je v odbor vzeti tudi katoliške urednike.

Po kratkem odgovoru gg. Gabršček in Kržiž vzprejme se nasvet dr. Lampeta.

Dr. Pavlica želi, naj se konkretno izreče, kateri dnevnik je centralno glasilo katoliških Slovencev in naj se izrecno priporočajo listi „Vrtec“, „Dom in Svet“ in „Rimski katolik“. Povdarja, da doslej mnogi niso bili zadovoljni s „Slovencem“ in tudi z drugimi listi ne. Zabavljati zna vsak, delati pa je težko. Govornik opravičuje ostro pisanje, češ, da izvira iz ljubezni. Meni — pravi — se je očitalo, da sem rabil besedo „govodniki“. To je povse primerna, salonska beseda, saj je celo sam Stritar imenoval prof. Marna nekoč drvarja. Ostrost izvira iz prepričanja. Naj se očita „R. K.“ kar koli, to

se mu mora priznati, če bi njega ne bilo, ne bilo bi danes katoliškega shoda. Govornik nasvetuje, naj se imenoma razglasi „Slovenec“ kot katoliški dnevnik. Nezadovoljnost z njim je bila sicer velika, a upoštevati je požrtvovalnost, saj se zmatra duhovnik-urednik duhovnikom irregulario.

Predsednik prof. Zupančič, ne vprašujoč, ali hoče še kdo govoriti, in ne zmenec se za poročevalca, dá resolucijo s dostavkom dr. Pavlice na glasovanje. Odsek vzprejme vse.

Po glasovanju se oglasi g. dr. Mlakar iz Maribora in je proti temu, da se navedejo v resoluciji posamezni listi, ker bi se s tem podrl zadnji most, po katerem bi mogli drugi k nam priti. Ne prezežimo vseh vezij. Če bo „Slovenec“ takšen, kakršnen mora biti in doslej ni bil, naročali ga bomo radi. Nasprotnikov in mlačnežev ni dražiti, zlasti ker jim na Štajerskem še nismo imeli nič kaj posebnega očitati.

G. dr. Pavlica ugovarja prav srdito, da je treba nasprotstvo odločno in jasno povdarjati in postopati brezozirno.

G. dr. Marinko iz Novega mesta povdarja, da je predlog dra. Pavlice žaljiv za druge katoliške liste; navaja „Slov. gospodarja“, „Mir“ in „Dolenjske Novice“ ter zahteva, da je imenovati v resoluciji ali vse liste ali nobenega.

Predsednik prof. Zupančič skuša na vsak način onemogočiti ta predlog in vzdržati resolucijo z dodatkom dra. Pavlice. Šele na ponovljeno stavljeni predlog, da naj se razveljavi prvo glasovanje, udal se je. Prvo glasovanje se je razveljavilo in obveljala je prvotna resolucija brez Pavličinega pristavka z vsemi glasovi proti 3 glasom goriških duhovnikov.

Pri resoluciji o „Matici Slovenski“ zahteva g. Gabršček neko premembo, ker je sedanja resolucija očitna zausnica temu zavodu in zanj skrajno žaljiva. Gg. prof. Hutter in Slane podpirata ta nasvet, dočim drugi zagovarjajo prvotno stilizacijo. Poročevalec Kržiž pravi, da v preteklosti ni bilo vse prav v redu, naj se torej ne reče: „Matica“ naj deluje, kakor doslej, vedno na katoliški podlagi, ampak izpusti naj se pristavek: Kakor doslej. — Ta predlog je obveljal.

Pri resoluciji o cenah berilih za mladino izrekle so se razne želje, katerim je ugovarjal g. Peter Bohinjec, povdarjajoč, da je družba sv. Cirila in Metoda storila v tem oziru že mnogo koristnega, da je treba vzeti samo pero v roke in pisati, ne pa novih društev snovati. Umestno je, da se častno spominjamo vrle in uspešno delujoče družbe sv. Cirila in Metoda. Govornik predlaga, da se družbi izreče zahvala za dosedanje delovanje in da se to zabeleži v zapisnik. (Glasni Živio klici neznačajne večine navzočnikov.)

Iz odseka za katoliško narodno organizacijo.

Ta odsek je zboroval dopoldne in popoldne pod predsedstvom kanonika dra. A. Križaniča, poročal pa je dr. Šušteršič. Po kratkem pozdravu načelnika naglašal je poročevalec, da je smoter predlaganih resolucij, da uplivamo po zmislu načel katoliške vere na javnopravni razvoj naroda slovenskega v Avstriji in potezamo se za narodno enakopravnost. Zakon je na naši strani, a nanj se ni preveč zanašati, kajti zakoni so premenljivi, vera pa ne. Da so verska načela vodilna v javnem življenju, zavladala bi v Avstriji popolna ravnopravnost. V veri leži moč naroda in braneč vero, branimo tudi narodnost in to v zvezi z vnanjimi katoliki v zmislu katoliške solidarnosti. Narode avstrijske družijo v prvi vrsti katolicizem. Zato pa, da pomoremo našim načelom do veljave, je treba, da osnujemo kar največ slovenskih katoliško-političnih društev, pri katerih je glavna stvar, da prevzamejo vodstvo pri volitvah in skušajo centralizovati upliv v svoje roke. Volilce treba na to navaditi. Slovenski katoliški odbor imel se bode posvetovati o versko-narodnih vprašanjih in uplivati na skupno postopanje vsega naroda. Ta odbor bo vodil velike akcije v zmislu katoliškega programa, delovanje njegovo pa bo podvrženo prihodnjim shodom. To je poskus za organizacijo naroda in posrečiti se mora, če se ga bodo duhovniki oklenili, kar je gotovo, kajti duhovniki so naravni prvoborilci naroda, oni se ne klanjajo svetnim mogotcem, ampak le božjim resnicam. Pred vsem pa nam je treba složnosti. V raznih krajih se pojavljajo žalostni razpori. Mogoče, da se sčasoma kaj zboljša. Nasvetovane resolucije se glase:

1. Prvi slovenski katoliški shod smatra nepremisljiva načela katoliške vere kot glavni temelj javnopravnemu razvoju slovenskega naroda in izreka iskreno željo, da bi na tej trdni podlagi složno sodelovali vsi Slovenci v težkem boju za narodni obstanek slovenskega ljudstva.

Temeljem katoliških načel, ki jamčijo jednako pravico vsakemu, zahteva prvi slovenski katoliški shod za slovensko ljudstvo narodno ravnopravnost z vsemi narodi avstrijskimi, zlasti tudi ravnopravnost slovenskega jezika v šoli in uradu, to tembolj, ker je ta ravnopravnost tudi slovesno zajamčena v čl. 19. drž. tem. zakona, — ter obžaluje krivice, ki se delajo po raznih deželah slovenskim manjšinam.

V obrambo naših verskih in narodnih pravic spoznava prvi slovenski katoliški shod potrebo tesne zveze katoličanov raznih avstrijskih narodov in izraža odkritosrčno željo, da bi na podlagi narodne enakopravnosti vsi narodi avstrijski združili se k skupnemu složnemu delovanju za moč, čast in slavo skupne avstrijske domovine, po vzvišenem geslu presvitlega vladarja: „Z združenimi močmi!“

2. Prvi slovenski katoliški shod jemlje radostno na znanje, da na Slovenskem vrlo delujejo v zmislu katoliško-narodnih načel razna politična društva, kakor: „Katoliško politično društvo v Ljubljani“, „Slovensko društvo“ na Spodnjem Štajerskem, „Katoliško politično in gospodarsko društvo za Slovence na Koroškem“, „Katoliško politično društvo“ v Konjicah, „Katoliško politično društvo“ v Slovenjem Gradcu, „Katoliško politično društvo“ pri Sv. Lovrencu v Slov. Goricih itd., — in izraža željo, da naj katoliški narodnjaki i nadalje krepko podpirajo trudapolno delovanje teh društev, posebno s tem, da jim pridobivajo novih udov in prijateljev, ter da tam, kjer se kaže potreba, snujejo nova taka društva.

3. Prvi slovenski katoliški shod smatra tesnejšo organizacijo slovenskega ljudstva na katoliško-narodni podlagi kot potrebno. V to svrhu pooblašča stalno komisijo drugega slovenskega katoliškega shoda, da naj se pomnoži z odličnimi katoliško zavednimi rodoljubi iz vseh slovenskih pokrajin in se osnuje kot „Slovenski katoliški odbor“ z nalogom in delokrogom izvrševalnega odseka katoliških Slovencev. (Dalje prib.)

Domače stvari.

— (Osobne vesti.) Profesor na deželni veliki realki v Novem Jičinu g. Josip Apih imenovan je glavnim učiteljem na učiteljski v Celovci. — Računski oficijal g. Anton Walland imenovan je pristavom vodstva pomočnih uradov dež. sodišča v Ljubljani z naslovom vodje. — C. kr. višje sodišče za Primorsko podelilo je izpraznjena mesta avskultantov pravnim praktikantom gg: Jožefu Cehetu, Jožefu Fonu, Štefanu Pachorju in Mateju Fabijanu.

— (Mestna hranilnica Ljubljanska.) Meseca avgusta uložilo je v mestno hranilnico Ljubljansko 472 strank 131.649 gld. 38 kr., vzdignilo pa 328 strank 128 112 gld. 34 kr.

— (Ustanove za invalide.) Za leto 1892. razpisane so od umrlega barona Karola Wurzbacha napravljene, cesarice Elizabete ustanove za invalide i. s.: a) tri ustanove po 60 gld. za Ljubljance, b) tri ustanove po 30 gld. za rojake iz Kamnika, iz Jariš ali s Homeca in c) tri ustanove po 30 gld. za rojake iz Ventarjevca v občini Šmartinski pri Litiji. — Te ustanove oddaja gospod baron Alfonzij Wurzbach i. s.: one za Ljubljance po nasvetu kranjskega deželnega odbora, ustanove za Kamničane, Jaršane in Homčane po nasvetu županstva v Kamniku in ustanove za Ventarjevčane po nasvetu županstva Šmartinske občine. Pravico do teh ustanov imajo v prvi vrsti ubožni vojaški invalidi iz imenovanih občin ali krajev od stražmestra ali narednika nazaj, ki so lepega vedenja in vsled v vojni dobljenih ran nezmožni, da bi se sami mogli živeti. Ako bi se za omenjene ustanove ne oglasilo zadostno število vojaških invalidov z navedenimi lastnostmi, tedaj imajo pravico do njih tudi drugi reveži spodobnega vedenja iz imenovanih krajev, ki se zaradi bolehavosti in starosti ne morejo sami živeti. V obeh slučajih dokazati je s posebnim občinskim, po c. kr. političnem oblastvu potrjenim spritevalom neomadeževanost prosilcev. Dotične prošnje uložé naj prosilci iz Ljubljane pri Ljubljanskem magistratu, drugi prošnjiki pa vsak pri županstvu svoje občine do dne 30. septembra 1892. l.

— (Kamniški podružnici družbe sv. Cirila in Metoda.) moška in ženska, priredita v nedeljo dne 4. septembra v prostorih narodne čitalnice veselico z nastopnim vspešnim: 1. „Ženski jok“, igra v enem dejanju. 2. Deklamacija. 3. „Dobro jutro“, veseloigra s petjem v 2 dejanjih. 4. Prosta zabava. Ustopnina za ude 20 kr., za

neude 40 kr. Začetek ob 1/2 8. uri zvečer. K tej veselici vabita najuljudnejše odbora moške in ženske podružnice.

— (Požari.) V nedeljo dne 28. avgusta t. l. nastal je mej Božjo službo ob polu 11. uri pri posestniku Šimnu Žerjavu ogenj; unelo se je v prvem nadstropju; najbrže prouzročil je nesrečo posestnikov že čez 80 let stari brat, seveda ne namenoma. Nevarnost bila je velika. Bog vedi, kako bi bilo, da niso prihiteli naši gasilci in pa oni iz Podkorena. Vsi občani izrekamo vrlim gasilcem Podkorenskim in Kranjskogorskim presrečno zahvalo. Da ni pomoč prišla tako naglo, pogorela bi bila polovica vasi, kakor 1867. l. Zato pa je tudi naša dolžnost, da podpiramo gasilno društvo po svojih močeh, saj je prav nam samim v korist. — Dne 29. t. m. nastal je v hiši Marije Skale v Velikih Rodnah pri sv. Trojici poleg Slatine ogenj in upepelil hišo in gospodarsko poslopje. Posestnica rešila je komaj sebe in 14letnega svojega sina.

— (Izkopanje starin na spodnjem Štajerskem.) Že mesec dni biva gosp. profesor dr. Hoernes na spodnjem Štajerskem, da preišče po nalogu prazgodovinske komisije akademije znanosti okolu Sevnice in Vidma tamošnja starinska grobovja. Izkopavanja pričela so se v Blanci, kjer se je našlo mnogo lončenih posod, orožja in železnega orodja, dalje orodja in nakitov iz bronat itd. Tudi na Lubnem, kjer sta že prej kopala profesor dr. Gurlitt in kustos Szombothy, našlo se je mnogo starinskih stvari. Pri teh izkopavanjih sta podpirala prof. Hoernesa posebno okrajni načelnik v Blanci g. Fr. Lenček in pa preparator antropološkega oddelka dvornega muzeja g. Brakina.

— (Toča) pobila je dne 26. t. m. okolu Zavřča na spodnjem Štajerskem, zlasti v občinah Gradiše, Slatina, Hruškovce, Sv. Barbara, Skorišnjak in Jablovec. Zrna so bila debela, ko kurja jajca in so do tal pobila ter popolnoma uničila vse poljske pridelke.

— (Rokodelsko bralno društvo v Tolminu) priredi v spomin svoje desetletnice veselico v nedeljo dne 4. septembra v prostorih g. Ivana Gabrščka. Sodeloval bode tudi goslarški zbor. Vspešni: 1. Predsednikov pozdrav. 2. Nedvčd: „Nazaj v planinski raj“, mešani zbor. 3. Dr. Ipavice: „Slovanska pesem“, moški šesterospjev. 4. Vilhar: „To sem bil jaz“, igra. 5. Tencč: „V mraku“, moški zbor. 6. Mayer: „Ptčica gozdna“, mešani zbor. 7. Zajc: „Za Hrvate“, zbor. Mej posameznimi točkami svira goslarški zbor Tolminski. Po veselici domača zabava. Začetek točno ob 8. uri zvečer. Ustopnina za ude 20 kr., za neude 30 kr. K obilni udeležbi uljudno vabi odbor.

— (Tržaški iredentovci.) Dne 29. t. m. ukrenil je Tržaški obč. svet, naj gre mestni župan dr. Pitteri k cesarskemu namestniku in naj mu izreče, da obč. svet ne odobrava in z gnevom obsoja demonstracijo s petardami. Kolika lojalnost! utegne ta ali oni vzklizniti, kdor ne vé, da je obč. svet Tržaški storil ta ukrep le pod pritiskom Dunajskih oficijoznih listev, ki so ga dolžili neposredne zveze z iredentovci. Takšen izraz lojalnosti post festum ni dosti vreden, toliko manj, ker je dobro znano, da gre prav obč. svetu Tržaškemu, čigar lahonski šovinizem in iredentovske simpatije so konstatovane, velik del zasluge, da so se v Trstu zaplodili in pomnožili iredentovci.

— (Delavsko podporno društvo v Trstu) praznuje desetletnico blagoslovljenja svoje zastave v nedeljo dne 4. septembra prav slovesno. Ob 1/2 8. uri zjutraj odidejo društveniki z godbo in društveno zastavo v cerkev sv. Antona, kjer jih pričakujejo družabnice v svečanih oblekah. Ob 8. uri slavnostna sv. maša, pri kateri poje „Slovansko pevsko društvo“. Po maši vrnejo se udje z godbo v društvene prostore. Ob 6. uri popoldne slavnostna veselica na okinčanem vrtu „Mondo nuovo“. Sodelujejo pevkinje in pevci „Slovanskega pevskega društva“ in godba. Umetalni ognji in kegljanje na dobitke. Ustopnina 20 kr., za otroke 10 kr. Vspešni: 1. D. Jenko: „Naprej!“, godba. 2. Gj. Eisenhut: „Večer na Savi“, godba. 3. Ivan pl. Zajc: „Jurišičeva poputnica“, zbor. 4. G. Verdi: Sinfonija iz opere „Nabukodonozor“, godba. 5. Nagovor predsednika, potem „Cesarska himna“, godba. 6. Umetalni ognji. 7. J. Rieder: „Slovanski potpourri“, godba. 8. H. Volarič: „Vesela družba“, mešani zbor. 9. Blaschke: „Pustna šala“, godba. 10. *.: „Slovan“, zbor. 11. Novotny: „Srbski motivi“, godba. 12. Umetalni ognji. 13. Strauss: „Od

daleč", godba. 14. Hugolin-Sattner: „Opomin k petju“, mešani zbor. 15. Schöffer: „Pošta v šumi“, godba. 16. Strauss: „Veliki vojaški galop“, godba. — V slučaju neugodnega vremena preloži se veselica na prihodnjo nedeljo.

— (Jugoslovanska kolesarska dirka v Zagrebu,) ki je bila naznanjena za dan 8 t. m. (praznik), preložila se je na nedeljo 11. t. m. Razun dirkanja za darila bode tudi umetno voženje in vožnja z zaprekami. Ostali program se ni spremenil.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Dunaj 1. septembra. Cesar pripeljal se je iz Ischla v Schönbrun. Z ministersko naredbo prepoveduje se uvažanje in prevažanje stare obleke, vrvij, rib, živalskih surovin iz vseh nemških pristanov, iz Antwerpna in Havrea.

Pariz 1. septembra. Listi javljajo, da je bilo včeraj vzprejetih v bolnice za kužne bolezni 21 oseb, od katerih jih je 10 umrlo. Govori se, da je kardinal Lavigerie nevarno zbolel.

Antwerpen 1. septembra. V Mechelnu se je primerilo devet slučajev azijske kolere.

Spominjajte se dijaške in ljudske kuhinje pri igrah in stavah, pri svečanostih in oporokah, kakor tudi pri nepričakovanih dobitkih.

„LJUBLJANSKI ZVON“

stoji
za vse leto 4 gld. 60 kr.; za pol leta
2 gld. 30 kr.; za četrto leta 1 gld. 15 kr.

Zahvala.

Odbor slovenskih višjeglumnazijcev šteje si v prijetno dolžnost, zahvaljevati se na pripomoči k srečnemu izidu dijaške veselice v Kranji dne 21. avgusta t. l. pred vsem g. pokrovitelju prof. Mat. Vođušku, nadalje slavni čitalnici, ki nam je odstopila prostore, bralnemu društvu, katerega gg. pevci so nam mnogo pripomogli, vojne mornarice kapelanu g. Kuraltu, ki je služil dopoldne v glavni cerkvi sv. mašo, g. Borštniku in gospej soprogi, ki je blagovolila prevzeti ulogo Leonore, ter abiturijentu g. Šavniku, ki je vodil pevske zборе.

Tuji:

31. avgusta.

Pri **Malci**: Treyer, Dr. vitez pl. Beckauer, pl. Torn, Malirz, Deutsch, Schüller, Smeibidl, Stich, Orešnik z Dunaja. — Abram, Jazbitz, Schröder iz Trsta. — Witreich iz Kočevja. — Sauer iz Velike Kaniže. — Perko iz Celja. — Henry iz Pariza. — Russ iz Prage. — Gröger iz Gorice. — Serajnik iz Celoveca.

Pri **Slonu**: Lankotsky, Dr. Murko, Janker, Semen z Dunaja. — Dr. Cuzzi, Dr. Simoni iz Trsta. — Fischer iz Budimpešte. — Marek iz Velikih Lašč. — Dr. Horwat iz Kamnika. — Trampitsch iz Celoveca. — Seibelt iz Pulja.

Pri **južnem kolodvoru**: Peg iz Celja. — Puhle iz Pulja.

Umrli so v Ljubljani:

29. avgusta: Jožefa Slavnik, trgovčeva vdova, 61 let, Hradskega vas št. 7, carcinoma uteri.

30. avgusta: Ludmila Peterca, hišnega posestnika hči, 24 let, Dunajska cesta št. 31, jetika. — Ana, Anselma Kodrič, usmiljena sestra, 32 let, Kravja dolina št. 11, jetika. — Dr. Franc Walland, umirovljeni štabni zdravnik, 82 let, sv. Petra cesta št. 6, je bil mrtev najden v svojem stanovanju — za kapom.

31. avgusta: Johana Kosec, delavčeva hči, 2 meseca, Na Stolbi št. 6, katar v črevih. — Marija Banovec, livarjeva hči, 7 mesecev, Cesta v mestni log št. 5, katar v črevih. — Ciril Bartel, jermenarjev sin, 2 meseca, Florjanske ulice št. 35, katar v črevih.

Loterijske srečke 31. avgusta.

V Brnu: 30, 53, 18, 58, 5.

Tržne cene v Ljubljani

dne 31. avgusta t. l.

	gl. kr.		gl. kr.
Pšenica, hktl.	6 20	Špeh poven, kgr.	64
Rež,	5 04	Surovo maslo,	75
Jočmen,	4 23	Jajce, jedno :	2 1/2
Oves,	2 52	Mleko, liter	10
Ajda,	6 04	Goveje meso, kgr.	62
Proso,	5 04	Telečje	58
Koruza,	4 40	Svinjsko	64
Krompir,	2 70	Košturnovo	35
Leča,	10	Pišanec	40
Grah,	10	Golob	16
Fižol,	8	Seno, 100 kilo	1 69
Maslo,	93	Slama,	1 60
Mast,	66	Drva trda, 4 metr.	7
Špeh frišen	56	„ mehka, 4	4 80

Meteorologično poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Ve-trovi	Nebo	Mo-krina v mm.
31. avg.	7. zjutraj	735.8 mm.	12.4° C	sl. svz.	jasno	
	2. popol.	734.6 mm.	27.4° C	m. jzh.	jasno	0.00 mm.
	9. zvečer	735.4 mm.	18.8° C	brezv.	jasno	

Srednja temperatura 19.5°, za 2.2° nad normalom.

Dunajska borza

dne 1. septembra t. l.

	včeraj	danes
Papirna renta	96.10	96.20
Srebrna renta	95.70	95.85
Zlata renta	113.80	113.85
5% marcna renta	100.35	100.35
Akcije narodne banke	997	998
Kreditne akcije	313.25	314.50
London	119.60	119.60
Srebro	—	—
Napol.	9.49 1/2	9.49 1/2
C. kr. cekini	5.69	5.69
Nemške marke	58.60	58.60
4% državne srečke iz l. 1854	250 gld.	140 gld.
Državne srečke iz l. 1864	100	183
Ogerska zlata renta 4%	—	111
Ogerska papirna renta 5%	—	100
Dunava reg. srečke 5%	100 gld.	122
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	100 gld.	117
Kreditne srečke	—	—
Rudolfove srečke	10	24
Akcije anglo-avstr. banke	120	150
Tramway-društ. velj. 170 gld. a.v.	—	236

MAGGIJEVA zabela za juhe

pomnoži izredno ukus juhe. Dobiva se v steklenicah po 45 kr. pri Karolu C. Holzer-ju. (785—9)

Praktikant

ki je vešč slovenskemu in nemškemu jeziku, vzprejme se takoj v trgovino z manufakturnim blagom. Več se izve pri Franu Crobathu v Kranji. (982—2)

Prememba stanovanja.

Podpisana daje na znanje, da stanuje od sedaj na Turjaškem trgu št. 8, I. nadstropje, ter se priporoča spoštovanim damam kot samostojeca, vestna in zanesljiva

babica.

Tudi vzame dame za nekaj časa v popolno oskrbovanje. (929—6)

Z osobitim spoštovanjem

Emilija Nasko, doktorska hči, izkušena babica, Turjaški trg št. 8, I. nadstropje.

MIHELE SIMONE

kateri ima glavne kleti v Neapolji, a zaloge v Milanu, Pontebli in Vidmu, priporoča vsem vinskim trgovcem in gostilničarjem (975—2)

pristna vina.

Glavni zastopnik, g. **Gabrijel Devetak**, obiskal bode vse gospode gostilničarje ter prinesel seboj za pokušnjo **stalijskanska** (Marsalska in Ericco), potem **italijanska** (Barletto in Barri) vina in ital. žganje.

Prodaja drv.

Anton Kobi z Brega pri Borovnici bode **dne 5. septembra t. l. dopoldne ob 9. uri** prodajal **300 sežnjev bukovih**, popolnoma suhih, in **200 sežnjev** še le pripravljenih, po 36" dolgih drv Jerneja Sveté-ta iz Brezovice. — Drva se bodo oddajala najmanj po 50 sežnjev skupaj, na mestu „**Pod Strmcem**“, na javni dražbi proti gotovi plači. Prodajalec bode na svoje stroške speljal drva na kolodvor v Borovnico. (983—1)

Marsala Florio.

Znamka S. O. M. — Najboljše laško namizno vino, priporočajo je zdravniki za krepitev slabotnim, bolnim in prebolelim.

Steklenica 1 gld.

Piccoli-jeva lekarna

„Pri angelju“

v Ljubljani, Dunajska cesta.

Vnanja naročila se proti povzetju svoje točno izvršujejo. (59—7)

Velika 50 krajcarska loterija.

Žrebanje
že 15. oktobra.

Glavni dobitok

goldinarjev **75.000** goldinarjev

(957—4)

Srečke po 50 kr. priporoča J. C. Mayer v Ljubljani.

RAZPRODAJA

konfekcijske zaloge za gospode in gospe

ki sva jo prevzela od M. Neumann-a (984—1)

po jako znižani ceni.

GRIČAR & MEJAČ.

NOVO!

Zanimiva in zabavna

je moja tukaj prvič na prodajo izložena igrača

borilca.

Dva smešna čučka, trdno narejena, oblečena kot herkula, borita se, držeč se za roke, da kaj smešnejšega še ni bilo videti. To se lahko in gotovo izvršuje brez vsakeršne priprave, tako da more tudi najmanjši otrok sam oživiti igračo. Ako hočete sebi in svojim otrokom narediti veselje, prosim, počastite me s svojim obiskom. Ta igrača vzprejeta je bila povsod z največjim odobravanjem.

Cena paru 50, 60 kr., boljše vrste iz papir-maché 1 gld. in 1 gld. 20 kr., iz stisnjene papirja prve vrste 1 gld. 50 kr. in 2 gld., večji komadi 3 gld.

Prodajalo se bode le malo časa v Tonhalle.

Ad. Rissmann, lastnik mnogih častnih diplom. (883—26)